

III.
H. 25967
8/2/54

1864

GERLICA,

Slovenskih

pesem.

III. zvezek.

25969 III. H. 8. 2

IN= 030029192

*Slovenska gerlica v domačim logu milo paje,
Vabi spevati drage brate, mile sestre svoje.*

GERLICA.

Venec slovenskih pesem.

Vredil

J. Fleišman.

Nova izdaja.

III. zvezek.

K. K.
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LJUBJANACH

Cena 50 krc.

Založil in natisnil Jožef Blaznik v Ljubljani.

x)
= 3.

Planinar.

Andante agitato.

p Vi-so-ko verh pla-nin sto-jim, *f* Voc-sel-ju rajskim tu ži-vim; Tam dol ljud.

je pre-bi-va-jo, *f* Veselje red-ko vživa-jo. Prid verh pla-nin, Ni-

za-ve sin. Prid verh pla-nin Ni-ka-ve sin.

Men'pervo sonce zabliši,
 Ko zajde, meni se svetli;
 Mrakovi dol' stanujejo,
 In serca omeržujejo.
 Prid' verh planin,
 Nižave sin!

Je poln čverstih coetic moj stan,
 Stojé viharju, kimi v bran;
 Tam dol' meškužně hirajo,
 Se razcvetó, že umirajo.
 Prid' verh planin,
 Nižave sin!

Men' bistré sape zrak vedré,
 Mi jasnijo glavó, sercé;
 Tam dol' megle se vlačijo,
 Duhá moré in tlačijo.
 Prid' verh planin,
 Nižave sin!

Studenci bistrí mi tekó,
 Pojé mi čedo in travc;
 Tam dol' se reke zbirajo,
 Jezove, breg podirajo.
 Prid' verh planin,
 Nižave sin!

Po jasnim meni sonce gré
 Alj zvezde migljejo svetlé;
 Tam doli strele švigajo,
 Med gromam hiše užigajo.
 Prid' verh planin,
 Nižave sin!

Besede in napev Blaža Potočnika.

Dolenska.

Allegretto anim.

f Pri - di Go - - renc! Z merzle pla - - ni - ne, Vabi do -

lenc Vgor - ke do - - line, mer - zel je led, Pri - di se

gret *ff* mer - zel je led, pri - di se gret *p* Sonce gor -

ko Tukej nam si-je, Terta lju — bo gor se o — vi-ja; Vince z go-
re Gre-je ser-ce Vince z go-re Greje ser — ce.

Brati naš rod,
Brati naš Sava,
Pridi na brod
Kerški z Triglava:
Bratec, bod' moj!
Pi ga z menj.

Terta rodi,
Trud pozabimo
Vince bliši,
Krajncam napimo
Bratam okrog:
Živi jih Bog!

Besede in napen B. Potočnika.

Zvonikarjeva.

Andante con moto

p Ko dan se za - zna - va, Da - ni - - ca pri

pla - va, Se šli - - ši xron - jen - - je čez hri - - be čez

plan! Zoo - no - vi xvo - ni - - te! Na de - - lo bu - di - - te, ker

pp

na - še življen - je je kra - - tek le dan le dan.

*Kdor hoče živeti
In srečo imeti
Naj dela veselo,
Pa moli naj vmes:
Zvonovi, zvonite!
K molitvi vabite,
Ker prazno je delo
Brez žegna z nebés.*

*Če delavec se opéha,
Terpljenje mu néha,
Ga delapust vabi,
Večer ga hladi:
Zvonovi, zvonite!
Nedeljo znanite,
Gospod ne pozábi,
Plačilo deli.*

*Oh! naglo nas mine
Ves trud, bolečine,
Utruden se vleže
Na pare terpin:
Zvonovi zvonite,
Domù ga spremite,
Gre z dela in teže
Adamovi sin.*

Svarjenje.

Moderatto.

p *f*

Stoji sto - ji, tam li - pi - - ca, Pod li - po hlad - na senči -

pp *f*

ca, Pa v sen - ci mi - za kamna - ta, Na štiri vogle re - za -

ff

na Pa v sen - ci mi - za kamna - ta, Na štiri vogle re - za - na.

Okoli mize stolici,
Sprelepi stoli rezani,
Na stolih fantje mi sedé,
Med fanti deklice mladá.

„Vesele pesmi vam pojo,
Vam vince točijo sladko;
Ve x njimi se pomenkovate,
In samski stan xpravljate!”

Vesele pesmi si pojo,
Pijejo vinčice sladko,
Prijazno se pomenkovajo,
In samski stan obrekovajo.

„Le merkaj, merkaj ptičica!
Oj drobna ptica pisana,
Če fantje tebe vjamejo,
Tü zlato perje sputijo.”

Že priletela ptičica,
Oj drobna ptica pisana,
Že sedla je na lipico,
Zapela tako pesmico:

„Če meni perje sputijo,
Življenja mi ne vzamejo,
Jax novo perje spod redim,
In spet v xeleni gojzd xletim.”

„Devičice! noričice,
Če fantam dost verjamete,
Vam beli grad obetajo,
Pa černe kajže nimajo!”

„Tam bom po vejah létala,
Dekletam milo spevala:
Jax sim ostala pisan ptič,
Oj, ti pa nisi več deklic.”

Stari krajnc.

Moderato

Kaj do — — ši — vel sim na sve — — tu? Bog se

v smil kaj se go — di! Vsak po svo — je če ši —

ve — — ti, In no — ro — sti kon — ca ni. Če x meš —

nav oblek po — — gle — — dam Že več Krajn — ca ne pok —

nam, Vsi po — dob — ni ste so — se — — dam, Krajnci

biti vas je sram. Krajnci bi — ti vas je sram.

Oh! per vas je uganvati:
 Biba teže, biča ni —
 Vi ste Krajnci imenovati,
 Če polž jelen je z rogmi!
 Vsak oškomban po soldaško,
 Zajc mu striže pod brado,
 Hlače nosi po hrovaško,
 Lah, Francoz je za pestjo.

Naše kmétiške dekleta
 Kakor žlahtne so gospé,
 Vsaka z škatelce uzeta,
 Vzlati, židi: to se vé.
 Oblačile vi imate
 Iz angleškiga blagá,
 Vsim domačim slovo date,
 Kar je ptujga, to veljá.

Vsak čez hude čase toži,
 De nikjer ni dnarja vzet,
 Pa si slepec teže množi,
 Potlej zlahko će živet.
 Kar je zlezlo serce v hlače,
 V opasico zlexel vrat,
 Glava biti će drugače —
 Jela torej se mešat'.

Mladi starga več ne sluša,
 Stari mladga še spoštuj,
 Moj Bog! kaj še človek skuša!
 Svet je res čedalje huj'.
 Kdor gosposki dim čebiti,
 Začne vero zaničvat',
 De ga svet začne hvaliti,
 Trapa včeniga imenvat'.

Če bi ranjci spet ožveli,
 Vidli kaj je zdaj na svet',
 Bi za glavo se prijeli,
 Naglo spet želel umret'.
 Če takó še dalej pojde,
 Sam ne vem, kaj bo z tegá,
 Pa — saj bo brez moje škode,
 Kmalo pojdem iz sveta.

Národná pesem.

Vse mine.

Lento

p Kje so moje ro-ki-ce, *f* Pi-sa-ne in be-le,

p Mojga serca lju-bi-ce? *f* Žlahtno so coe-te-le? *f* Oj spomlad je

ritard

pp šla od nas, Vze-la jih je zima, mrax Vze-la jih je zima, mrax.

Kje so moje tičice,
 Kam so zdaj zletele,
 Oh nedolžne pevčice
 Kak so zvergolele?—
 Zanjke ble nastavljene,
 Tičee so se vjele vse.

Kje je hladni potok moj,
 Kjer sim se sprehajal,
 Kjer skušnjav nevarni boj,
 Mene je obdajal?—
 Velka, velka suša bla,
 Zemlja je popila ga.

Kje je moja utica,
 Utica zelena,
 Kje je hladna senčica
 Zlipice spletena?
 Hud vihar poderil njo,
 Oh zelena več ne bo!

Kje je tista deklica,
 V vrtu je sedela,
 Lepa kakor rožica,
 Pesmice je pela?
 Hitro, hitro mine čas,
 Mine tudi lep'obraz.

Kje je fantič zdaj vesel,
 Ki je to popeval,
 De bi enkrat še zapel
 Kratek čas nam delal?—
 Hitro, hitro mine čas,
 Ah, ne bo ga več pri nas.

*Besede Dr Prešerna.**Napeo G. Richarja.*

Strunam.

Moderatto.

p Srúne! mi — lo se gla — site,

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It contains a vocal line with lyrics. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing a piano accompaniment. The lyrics are: *p* Srúne! mi — lo se gla — site,

Milo pès — mi — ca! za luj,

The second system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It contains a vocal line with lyrics. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing a piano accompaniment. The lyrics are: *Milo* pès — mi — ca! za luj,

Serca bo — le — či — ne skrite

The third system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It contains a vocal line with lyrics. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing a piano accompaniment. The lyrics are: *Serca* bo — le — či — ne skrite

divorance

ritardand

f Ter — do sèrč ni o zna — nij.

Kak ble — di mi mō — je ti — ce,

f Kak u — mi ra luč o — — č,

f Kāk te — ko iz njih sol — zi — ce ki lju —

be — zen njih ro — di, njih ro — di.

pp *decresc.*

Od želja kakò zdihuje,
 Po nji hrepenè sercé,
 Kāk mu je vesèlje ptuje,
 Kāk od sréče nič ne vé;

In kāk vé, ki bi nje hválo
 Bāde péle zanaprèj,
 Ak se ne usmili kmálo,
 Mórte otihniti vekomej!

Kāk se bój me vedno vleče,
 Kóder hódi, njen' obráz,
 Kāk obličje nje cvetéče
 Vséru nosim vsáki čas.

Té in táke vé nosite
 Tóžbe, strune! kje do njé,
 Ako mórte, omečite,
 Neusmíljeno sercé. —

Spomin Vodnika.

Andante

V A — — rab — je pu — ša — vi Se ti ček ro —

di, Vod — ljudni go — ša — vi Sam za se ži — vi, Vod —

ljudni go — ša — vi Sam za se ži — vi, za se ži — vi.

1mo *2do*

mimo b. kl. Cb

So zvešče sestrice,
Mu mesic je brát,
Nĩ dano mu tice
Si ljubico xbrát.

Nar slájši dišave,
Ki xanje sam ve,
Nar xláhtniši tráve,
Kadla drage.

Germádo x njih dela
Perléten samčè,
Ko pride smert béla
Na nji se sožgè.

Zanj družba ne mára,
In on ne xa njó;
Vsamóti se stára,
Mu léta tekó.

In mro nabéra
Netriden vse dni,
Se vbáda, se opéra,
Za smert le skerbi.

Vin pláne x plaména
Z svitlóbo obdán,
Slovéčga iména
Tič Fenis na dán.

Tak pévic se trúdi,
Samóten život,
Se v slávi, ki xgrúdi
Ga smert, prerodi.

Sarafan.

Moderatto.

Stara mama, o ne ši-vaj Sa-rafana več,

Pu-sti de-lo in po-či-vaj, Zlati čas je preč!

„Hčerka! k meni se-di Lju-ba hčerka ti! Mlada si, pa

ve di, *p* De mladost' zbeži" *f* Po-ješ ve se — li — ce,

p Kakor ptič slad — ko, *f* Bereš si coe — ti — ce;

p Pa mi nu lo bo!" *f* „Prešle bo do le — ta,

p
Z njim veselja slaj,   Lic rude-čih cve - ta,   Več ne bo na-

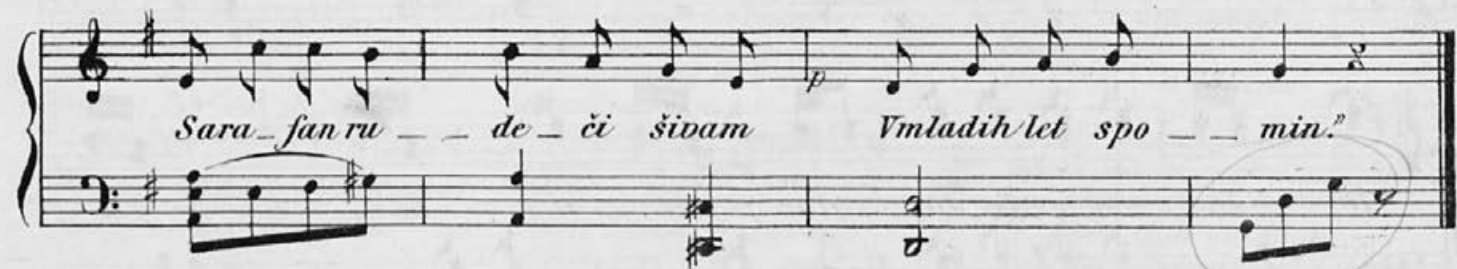
f   *p*
xaj!"   „Lic ru-de-čih cve - - ta,   Več ne bo na-

f   *p*
xaj!"   „Tu-di jaz sim pe - - la,   Mla-da dekli-

ca; Zdaj sim tiha, ve - la, Sta - ra mami - ca!"

Al nad hčerko slad - je vži - vam Prešlih ve - se - lin,

Sara - fan ru - - de - či šivam Vmladih let spo - - min."

Slovanska reč

Allegretto.

p Brodnek cuti u-dar-ca - Kri-ve vož-nje svo-je, Ja cu pe-val
 Za fran-ceske ne-ma-rim - Mar-zil-či-ce gla-sa, Vec ja ho-ču

od ser-ca Pě-sme glas-ne mo-je! Bi-ti? bi-
 da sho-rim Od do-ma-čeg kla-sa,

ti? Za xpa-o bo-lje xglav-je Bi-ti? bi-ti? Za

zva_o bolje Slavje? Slavje nek za_o_ri Kud se slavska

reč go_vo_ri, Slavje nek za_o_ri Kud se slavski go_vo_ri

Od Kamčatke do Labe
 Polje se proteže,
 Slava gđeno nestabe
 Snope svoje veže
 Pevom obdari čedo
 Duba i jablana,
 Klas i hrana seže do
 Kine i Japana,
 Klasje,- ječi
 Nas zove k poslu zora
 Klasje,- ječi
 Po dolu i po gorah
 Klasje nek zaori
 Kud se slavska reč govori.

Poseb južni Slanjani
 Jesmo mi Iliri,
 Tim imenom nazvani
 Po Evrope liri,
 Ovo k svarhi nek pelja
 Domoljubne sine,
 Doklam nebo i zemlja
 Sveta ovog čine
 Ne li jest, jest!
 Ne li istina prava
 Ne li jest, jest!
 Koristna sloga zdrava?
 Sloja nek zaori
 Kud se slavska reč govori.

Otačbino! Prot Bogu
 Tužbu dixat bi mi
 Mučat ja već nemogu,
 Pretnja jako šumi,
 Stranka huda tomaće
 Utebi se krije,
 Ka nij' vredna domaće
 Sunce da ju grije,
 Van šnjom, hajd, hajd
 Iz groba duh na snubi,
 Van šnjom, hajd, hajd
 Kroz zlobu duh se gubi
 Van šnjom nek zaori
 Kud se slavska reč govori.

Zvečirna.

Lento agit.

pp
Moja pesmi — — ca gla — — si — ti pri — — de

se pod o — ken toj tebe v spanju pre dra —

miti da boš spala slajš ne — — coj nekaj

me za, tabo žene noč in dan me ne pusti

mirne ure ni no — — bene serce polno

žalos — — ti serce polno žalost — — sti.

*Neprenehama me peče,
 Čudna rana me skeli;
 Dan za dnevam tužno teče,
 Vse grenkosti ponovi,
 Bom te mogel dolg terpeti,
 Dolgo upati zastojn!
 Al slovo od tebe vzeti,
 In ostati nepokojn!*

*Del nemoreš se braniti,
 Zakleniti mi serca,
 Se me vselej ogeniti,
 Se ločiti od sveta.
 Sej skrovej me pogleduješ,
 Si zamaknjena le v me;
 Nad sladkostjo omaguješ,
 Ker jo čutiš do mene.*

*O, saj osmil se ti divica,
 Ker le žate jest gorim,
 Serca mila si kralica,
 Le po tebi hrepenim.
 Enkrat k meni se obrni
 Enkrat milo se zasmej,
 Enkrat solze mi oterni,
 Bom dosegel sladki raj.*

